

sultationer mellem partierne i hvert enkelt tilfælde.

Muligheden for at overgå til kvalificeret flertal eller til den almindelige lovgivningsprocedure eksisterer også på områder, hvor særlige forhold gør det nødvendigt at overveje en sådan beslutning nøje. Det gælder f.eks. muligheden i artikel III-185, stk. 6 for senere at overdrage tilsynet med visse finansielle institutioner til Den Europæiske Centralbank, i hvis Styrelsesråd Danmark ikke er repræsenteret, så længe Danmark står uden for euro-samarbejdet. Det gælder også på centrale dele af social- og arbejdsmarkedspolitikken, visse dele af den fælles handelspolitik og på dele af skatteområdet, hvor den danske velfærdsmodel betyder, at Danmark bør udvise særlig opmærksomhed.

Inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken er vi således tilfredse med, at traktaten i artikel III-210 fastholder enstemmighed ved beslutninger om beskyttelse af arbejdstagerne ved:

- arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse (stk. 1c),
- ophævelse af en arbejdskontrakt (stk. 1d),
- repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser (stk. 1f), samt for
- beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere (stk. 1g).

Vi er enige om, at vi ikke vil støtte overgang til kvalificeret flertal eller almindelig lovgivningsprocedure på disse områder, hvis et af partierne bag denne aftale fortsat modsætter sig det pågældende forslag efter konsultationer mellem partierne. Vi er enige om, at den samme ordning skal gælde regulering af spørgsmål efter artikel III-125, stk. 2, der vedrører social sikring eller social beskyttelse. Såfremt et parti har modsat sig et forslag, er vi enige om, at vi vil konsultere på ny, hvis der sker væsentlige ændringer i forudsætningerne for afvisningen af det pågældende forslag.

Vi er også tilfredse med, at traktaten understreger arbejdsmarkedsparternes rolle på EU-plan under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter. Som led heri fastholder traktaten i artikel III-211 og III-212 arbejdsmarkedsparternes adgang til at indgå frivillige overenskomstaftaler på EU-plan om social- og arbejdsmarkedspolitikken, samt deres adgang til frit at vælge, om aftalerne skal gen-

nemføres af EU. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at det som hidtil overlades til medlemsstaterne selv at vælge form og midler for gennemførelsen, og at det danske aftalesystem på arbejdsmarkedet fastholdes.

Når det gælder tjenesteydelser, er vi tilfredse med, at traktaten i artikel III-145-147 ikke ændrer på EU's kompetence i forhold til tjenesteydelser inden for det indre marked, ligesom traktaten fastholder definitionen af, hvad der i henhold til traktaten forstås ved en tjenesteydelse. Vi er ligeledes tilfredse med, at traktaten uændret fastholder, at medlemsstaterne selv bestemmer deres ejendomsretlige ordninger (artikel III-425).

Når det gælder handel med tjenesteydelser understreger artikel III-315 om den fælles handelspolitik, at EU ikke via handelspolitikken må ændre på kompetencedelingen mellem EU og medlemslandene. Det gælder også forhandling og indgåelse af handelsaftaler om tjenesteydelser på det kulturelle og audiovisuelle område, samt social-, uddannelses- og sundhedsområdet. Vi er tilfredse med, at EU's eksterne kompetence vedrørende tjenesteydelser i medfør af artikel III-315 ikke kan række ud over EU's interne kompetence, og at den derfor ikke ad bagdøren kan udvide EU's interne kompetence vedrørende tjenesteydelser på bl.a. det kulturelle og audiovisuelle område, samt det sociale, uddannelses- og sundhedsmæssige område.

Vi er i den forbindelse enige om, at vi om nødvendigt vil udnytte muligheden i traktatens artikel III-325, stk. 11 for at indhente en udtalelse fra EU-domstolen, hvis vi mener, at en handelsaftale vil indebære harmonisering på et område, hvor traktaten udelukker harmonisering. Hvis Domstolen deler denne opfattelse, vil aftalen ikke kunne træde i kraft, medmindre den ændres.

Som noget nyt i traktaten skal Kommissionen i hvert enkelt tilfælde nøje overveje, om den nationale tilrettelæggelse og levering af sociale, sundhedsmæssige og uddannelsesmæssige tjenesteydelser kan forstyrres alvorligt, og om medlemsstaternes ansvar for levering heraf bringes i fare. Tilsvarende skal Kommissionen ligeledes som noget nyt i forbindelse med handelsaftaler om tjenesteydelser på det kulturelle og audiovisuelle område nøje overveje, om den kulturelle og sproglige mangfoldighed i EU bringes i fare. Vi er enige om, at vi vil afvise eventuelle